

DAR ŽIVOTA

Nic na této zemi nežije, pokud něco jiného nezemře. Platí to o živočišném světě, platí to o světě chemickém a platí to o celém fyzickém světě. Ježíš vstupuje do tohoto světa a říká: „Já, váš Bůh uprostřed vás, zemřu, abyste vy mohli žít.“ Naším povoláním je být jako on – zemřít a být chlebem, který se láme, aby nasýtil hladový svět, aby ten mohl žít. Jestliže dokážeme uznat, že nám nikdo nic nedluží, že celý život je dar, pak směřujeme ke svobodě. A v této svobodě je úžasnou věcí, že jsme schopni se ze svého života radovat, neboť už ho nemusíme svírat ve svých rukou. Už nemusíme o něm nic dokazovat ani tvrdit. Konečně můžeme klidně složit ruce do klína a radovat se z Boží přítomnosti a radovat se též sami ze sebe. Také se pak můžeme radovat z jiných lidí, protože od nich nepotřebujeme, aby vycházeli vstříc našim takzvaným potřebám.

Jsme povoláni žít v onom nádherném místě umírání a žití. V tom je ono tajemství víry, které proklamujeme uprostřed eucharistické modlitby. Protože mu dávám své umírání, protože říkám: „Vítej, sestřičko smrti“, protože odevzdávám sám sebe, dává mi Bůh život zpět v nové formě. Žil jsem už dost dlouho, aby se přede mnou vynořil tento vzorec. Mně je tenhle vzorec zřejmý. Věřím, že umírání i zmrtvýchvstání Ježíšovo jsou vzorcem, který propojuje všechny věci. Věřím, že v tom je tajemství tohoto světa, celého kosmu, všech hvězd, veškeré přírody, vody, rostlin, živočichů a mého lidského těla. Kristus umírá, Kristus vstal z mrtvých a týž Kristus se objeví ve všech dobách a ve všech věcech.

Richard Rohr: Cena lidství